

HABITATGE i URBANISME

El document base que presenta alcaldia incideix de manera concreta i quasi exclusiva en la temàtica de la construcció, quan l'oferta de sòl per habitatges ha descompensat a la ciutat l'equilibri entre sòl industrial, sòl públic, sòl per infraestructures i serveis. La proposta correcta és trobar l'equilibri entre els diferents tipus de sòl i no dedicar-se a construir habitatges com a objectiu quasi exclusiu. La nostra proposta passa per reduir l'actual planificació de construcció d'habitatges i establir un pla alternatiu de gestió d'equipaments col·lectius dedicats a la cultura, a la formació i a l'oci. Es tracta de no reincidir en l'error de fer de la construcció d'habitatges, un dels elements que està a la base de l'actual crisi especulativa, una solució quan ha estat la primera pedra del desequilibri actual. Quan es parla de mantenir el sòl públic no es fa cap proposta concreta, ni es planteja l'objectiu de sòl públic i lliure/accessible per a la ciutadania en general, evitant la "privatització" que es genera quan els espais públics es reserven per a usos particulars com pot ser el de l'habitatge.

De cara a garantir l'accés a l'habitatge sense saturar encara més la ciutat es planteja la necessitat de fer un cens d'habitatges buits a Cornellà i aprofitar les noves eines que ofereix el govern de la Generalitat per tal d'estimular que aquestes vivendes entrin al mercat de lloguer.

a) Increment dels ajuts al pagament del lloguer fins a 70.000 llars amb un finançament assignat de 115 M€.

El reforç dels ajuts al pagament del lloguer és un dels compromisos del Pacte Nacional per a l'Habitatge. El Govern ha previst incrementar aquestes subvencions fins a les 70.000 llars de cara al 2009, incloent-hi tant els ajuts de la Generalitat com la Renda Bàsica d'Emancipació per als joves. Els ajuts al pagament del lloguer prenen avui més importància que mai per les dificultats de moltes famílies per poder pagar l'habitatge on viuen. L'objectiu és, també, convertir els ajuts al lloguer de la Generalitat en prestacions socials.

b) Garantia de cinc mesos de lloguer per morositat de l'inquilí. És l'anomenat aval-lloguer pel qual el Govern paga fins a cinc mesos de lloguer sempre i quan el propietari hagi instat i obtingut una sentència de desnonament per impagament. Fins ara s'han formalitzat a Catalunya 2.000 contractes amb la garantia de l'aval-lloguer. Aquesta eina permet donar garanties als propietaris que no correran els riscos associats a la morositat a l'hora de posar la seva propietat al mercat de lloguer.

Per tal de fer el cens d'habitatges buits calen persones que s'hi dediquin, que contactin amb els propietaris de totes les vivendes que actualment estan a la venda i els ofereixin les explicacions sobre aquestes noves garanties i possibilitats. Cal tenir a més en compte que des de la Generalitat també s'ha ampliat amb diferent propostes els ajuts per a la rehabilitació de vivendes.

La borsa de lloguer d'habitatge, un cop s'hagi dotat d'aquestes eines hauria d'estar connectada amb les borses de lloguer d'altres poblacions veïnes per tal d'assolir la màxima operativitat i fomentar d'aquesta manera la mobilitat d'estudiants i treballadors a la comarca.

Per altra banda i pel que fa a les promocions que ja s'estan construint caldria revisar els actuals criteris i destinar més vivendes a l'opció de lloguer, no pot ser que en el document que se'ns presenta es digui que s'aposta pel lloguer i només 60 de les 503 vivendes planificades es destinin a aquesta opció, és a dir únicament un 11%.

A més tenint en compte la quantitat creixent d'obres paralitzades a Cornellà cal valorar i aprofitar també la compra per part de l'empresa municipal EMDUCSA d'aquests projectes per tal de destinar-los a vivendes protegides tal i com proposa també la Generalitat en les mesures a prendre per a frenar l'actual crisi immobiliària i garantir l'accés a l'habitatge.

Pel que fa a l'ARE planificada a la zona coneguda com a camp de les Aigües no hi estem d'acord, la ciutat no necessita créixer amb un nou barri sinó que cal aprofitar una de les poques zones sense edificar a Cornellà per tal de donar-li usos públics. En aquest cas i tenint en compte l'entorn destinat a diferents usos esportius; pista d'atletisme -camp de rugby, federació de tennis, complex esportiu ribera etc, caldria dignificar la zona amb la construcció d'un gran parc urbà amb carril-bici i dotat de zones on practicar l'esport. Caldria arranjar els actuals camps de futbol i afegir espais per tal de poder practicar altres modalitats com xarxes de voleivol, cistelles de bàsket i pistes per a practicar la petanca i les birles.

El parc es dotaria d'un carril bici que connectaria de manera linial totes les instal·lacions esportives esmentades i en un futur amb la remodelació de la c-245 permetria poder fer desplaçaments en línia recta des de Cornellà fins a Castelldefels, seria per tant, no només un pol d'atracció local sinó a nivell comarcal.

Aquest projecte de zona verda i oci esportiu no entra en contradicció amb els plans per dotar d'un intercanviador de transport amb una nova parada dels Ferrocarrils de la Generalitat i el TramBaix. Aquesta opció permetria a més poder establir un pol d'atracció per a la instal·lació de nous petits comerços a la zona especialitzats en el món de l'esport (especialitat a la qual es destinava en un principi el complex comercial del camp de l'Espanyol).

Des d'Esquerra hem vingut reclamant des de fa anys que la segona pastilla de Ribera-Salines, darrera del museu AGBAR sigui requalificada com a sòl agrícola. Actualment està qualificada com a equipaments, la qual cosa considerem que obra la porta a un dels habituals intercanvis de planificació que duu a terme l'actual equip de govern per tal que s'acabi edificant amb nous habitatges. En el cas que es segueixi tractant d'un sòl per a equipaments reclamem que es destini a una gran zona d'horts urbans i jardins donada la gran demanda per cobrir que va quedar amb la minsa oferta d'horts que es va fer a la primera convocatòria i l'espai actual que s'hi ha destinat és testimonial i insuficient.

FORMACIÓ

- **De què hi ha feina a Cornellà?** Informació sobre sectors econòmics i perfils professionals.
- > **De què més pots treballar?** Orientació professional.
- > **Com trobar la feina que vols?** Eines i canals de recerca de feina.
- > **Com millorar el teu perfil professional?** Noves tecnologies, competències i habilitats.

Aquestes són les preguntes bàsiques que es fan les persones que es troben a l'atur des de fa temps o els nous i noves aturats/es.

Des de PRECSA cal adequar els cursos formatius i les eines que s'ofereixen a la nova situació de crisi econòmica actuant com una autèntica eina de reciclatge i formació de treballadors i treballadores.

Cal iniciar el camí per tal de situar a Cornellà com a gran centre de formació universitària, tècnica o ocupacional. Cal buscar espais per oferir-los a entitats formatives que puguin obrir a Cornellà un espai formatiu que vagi més enllà de l'ensenyament secundari o professional.

COMERÇ

Des d'Esquerra defensem la catalogació de les zones i carrers comercials de la ciutat i l'aplicació d'un pla especial d'usos comercials per garantir la viabilitat i la sostenibilitat del petit i mitjà comerç a la ciutat amb la seva diversificació i especialització. Cal tenir en compte el comerç no només com a una de les primeres activitats econòmiques sinó també com generador de llocs de treball, com a dada cal tenir en compte que un 91'5 % de les empreses europees són microempreses que compten entre 1 i 9 treballadors de les quals el comerç representa un volum molt important.

El desenvolupament d'un **Pla Especial Urbanístic d'Usos Comercials** respon a la necessitat de potenciar els sectors que generen més activitat urbana a la ciutat. La proliferació d'oficines bancàries, agències immobiliàries, despatxos professionals i altres serveis a les plantes baixes dels carrers més comercials de la ciutat, provoca que s'estigui consolidant un procés progressiu de desequilibri entre aquests usos i els estrictament comercials.

La presència d'aquest tipus d'establiments de serveis es considera adequada en una zona de caràcter comercial, sempre que aquesta darrera activitat sigui la dominant. Però si no ho és, hi ha el perill que el comerç passi a anar a remolc dels serveis, en comptes de ser a la inversa.

Es tracta doncs d'adoptar les disposicions normatives adequades per poder aconseguir limitar la concentració de serveis de mitja jornada (oficines bancàries i altres serveis que només atenen al públic durant el matí o la tarda), així com agències immobiliàries i altres. La justificació descansa en el fet que constitueixen un evident perjudici per a la creació d'ambient comercial durant tot el dia i generen discontinuïtat comercial.

Per aquests motius s'ha d'estudiar la concentració d'activitats dels usos de comerç i de serveis en aquelles parts i eixos de la ciutat que es cataloguin com a comercials.

Les obres que es realitzaran a la carretera d'Esplugues de Cornellà convertint-la en un eix verd en l'entramat de nusos de mobilitat i trànsit de vehicles són una oportunitat de connectar els principals eixos comercials de Cornellà entre barris. El pla d'usos comercials regularà la instal·lació de nous comerços donant lloc a un entramat sostenible, especialitzat i amb gran viabilitat econòmica donada la seva diversificació.

Caldria dur a terme les reestructuracions urbanístiques que calgui per tal de fer tres grans i bons eixos comercials: un a Sant Ildefons, un altre a Marsans i un tercer a Centre-Riera, configurats com eixos peatonals, que convidin al passeig i a la compra. Els nous aparcaments reforçaran aquesta possibilitat. Paral·lelament, com han fet altres ajuntaments, s'ha d'impulsar el servei d'un gabinet tècnic per ajudar els comerciants a ser més competitius i a trobar alternatives d'inversió i finançament.

Hi ha una zona que funcionaria com un eix comercial urbà, és el tram comprès des del Centre Comercial Llobregat Centre fins Rambla d'Anselm Clavé i carrer de Rubió i Ors, que arribi al barri de la Riera – carrer de Sant Jeroni i Passeig dels Ferrocarrils Catalans i fins al nou equipament comercial del camp de l'Espanyol.

Perquè això sigui possible, s'hauria de millorar sobretot el carrer Rubió i Ors, fent que perdés la seva utilitat de carretera i fos més un carrer. També s'hauria de fer els enllaços amb Rambla i Passeig fent agradable la circulació a peu i carril bici. Això permetria el lligam urbanístic i social entre els centres comercials i la ciutat.

Els nostres mercats municipals són importants i tenen prestigi. Tots tres són peça clau en la inversió i la recuperació del nostre comerç.

El mercat de Sant Ildefons és un punt fort, al seu voltant les botigues de proximitat podrien crear un segon Eix fins a la plaça Catalunya. Des d'allà passant pel carrer Miranda (sempre que sigui fàcil de passejar) fins al Mercat Marsans el nostre segon motor. Aquests dos mercats permetrien estructurar un altre Eix Comercial urbà. El mercat del Barri Centre quedaria incorporat en el primer Eix Comercial Urbà.

POLÍTIQUES SOCIALS

En moments de crisi cal més que mai que el treball de les diferents àrees de l'ajuntament sigui coordinat, s'han creat les Agències però els departaments continuen fent la seva tasca de manera compartimentada. Quan un ciutadà o ciutadana es dirigeix a demanar ajut als serveis socials cal que aquests disposin d'informació detallada de totes les àrees per tal de poder oferir un ajut integral. Cal que disposin d'informació sobre cursos i ofertes de treball, sobre ajuts en matèria de beques i escolars, activitats extracurriculars i suport per tal que es pugui conciliar vida laboral i familiar, possibilitats d'accés a un habitatge de lloguer o de

compra, etc. Tota aquesta informació ha d'estar centralitzada i el treball més que mai ha de ser transversal. Evidentment per tal de poder oferir aquesta informació sense sobrecarregar els serveis socials i sense perdre qualitat en l'atenció individualitzada cal dotar el departament dels recursos materials i humans necessaris per poder dur a terme aquest servei a la ciutadania. El pressupost del departament tal i com ja vam denunciar en el debat de pressupostos continua sent insuficient i d'aquí ve la necessitat d'un fons de cohesió.

